

ILLYRICI ORIENTALIS. 185

Orbello quo à Dardania, & Pangæo quo à Thracia: ab Occasu Provinciis Epiro nova, & Prævalitana: Ab Oriente Mari Ægei quâ Macedonicum est: Denique à Meridie Epiro & Thessalia, Montibus Acrocerauniis, Pyrrhiis & Candaviis ut plurimum interjectis. Quibusdam Mygdonia, Pyeria & Edonia à nobilioribus populis dicta fuit: postea tamen Macedonia à Macedone Osiridis filio, quem ejus populis imperasse Diodorus Siculus scribit, vel ut volunt Constantinus^a Porphyrogenneta & Stephanus, à Macedone Jovis filio ex Thyra Deucalionis filia. Ejus pars Macedonia salutaris nomen habuit, factaque est Provincia specialis à proprio Præsidi administrata. Hæc utrique diœcesi Daciæ & Macedonia communis est in Notitia Civili, ut diximus. Et ratio est, quod ejus pars una Vicario Macedonia parebat, & altera Vicario Daciæ, licet ab uno Præsidi regeretur, qui Vicario Macedonia, quoad eam partem quæ in ejus diœcesi erat, subiciebatur, & Vicario Daciæ quantum ad aliam. Unde certò inferendum est, hanc in finibus utriusque sitam fuisse. Salutaris autem dicebatur, ab aquarum salubritate, quæ per eam oriuntur & fluunt.

Thessalia Macedonia, cujus pars erat tempore Ptolemæi, ab Austro adjacet, finesque habet ab Oriente Ægeum Mare, quâ Græcum appellatur ab ostio Penei fluvii, usque ad Maliacum sinum & Thermopilas: Macedonia ipsam à Septentrione, Achaïam à Meridie, & Epirum ab Occidente, Olympo, Pieriis, Candaviis, Pindo, & Oetæis montibus interpositis. Olim Pelasgicum Argos vocabatur, à Pelasgis Barbaris qui hanc occupavere, vel à Pelasgo Inachi, aut Neptuni, & Larissæ filio: tandemque, ut ait Vellejus Patereculus^b, Thessalia à Thessalo, qui hanc armis comparavit. *Achai, inquit, ex Laconica pulsi, eas occupavere sedes, quas nunc obtinent. Pelasgi Athenas commigravere; acerque bello juvenis nomine Thessalus, natione Thesprotius, cum magna civium manu eam regionem armis occupavit, quæ nunc ab ejus nomine Thessalia appellatur, ante Myrmidonum vocitata civitas.*

Epirus ab Occidente terminatur mari Ionio, ab Oriente Acheloo fluvio, quo ab Achaïa, quæ illi ad Meridiem est, dividitur, Pindo monte quo à Thessalia, & Candaviis quibus à Macedonia: à Septentrione autem Prævalitana. In duas divisa est, veterem & novam. Vetus meridionalior est, circa Ambracium sinum, sic dictum ab Ambracia civitate, quæ quondam regia fuit Pyrrhi, splendide ab eo exornata, urbiumque Epiroticarum olim maxima & nobilissima. Nova verò ad Septentrionem vergit, estque circa Dyrrachium sita.

Achaïam distinxit Ptolemæus^c à Peloponneso: sed ex his una tantum Provincia est in Notitia. Utraque sic terminatur: Achaïa quidem sub Thessalia ad Orientem & Meridiem posita est, ab Oriente Ægeum mare habet, ab Occidente Ionium, & à Meridie Corinthiacum sinum, Isthmum, & Saronicum sinum. Peloponnesus autem ab Achaïa in Meridiem pendens, ab Oriente Myrto, ab Occidente Siculo, & à Meridie Cretico tangitur mari.

Addam his Cretam Insulam, quæ, inquit Æthicus^d, finitur ab Oriente Carpathio mari, ab Occasu & Septentrione mari Cretico, & à Meridie Libyco, quod & Adriaticum vocant. Hanc Plinius dictam vult à Crete Nympha Hesperii filia, Stephanus à Crete Jovis & Idææ Nymphæ filio, Anaximander à Rege Curetum Crete, tandemque Eusebius à Crete indigena, quem primum in ea regnasse asserit, unumque ex Curetis fuisse, à quo Jupiter absconditus & nutritus fuit. Mirum sanè quod ita populosa fuerit, ut *ἑκατόνπολις*, id est, centum habens urbes ab Homero dicta sit, & postea à Virgilio tertio Æneidos.

*Creta Jovis magni medio jacet Insula Ponto:
Mons Idaeus ibi, & gentis cunabula nostra,
Centum urbes habitant magnas.*

A a

Hæc

^a Constant.
Porph. lib. 2.
themate 2.

IV.
THESSALIAE
DESCRIPTIO.

^b Vellejus Pa-
terc. lib. 1.

V.
EPIRI UTRI-
USQUE DE-
SCRIPTIO.

VI.
ACHAIAE ET
PELOPONNE-
SI LIMITES.
^c Ptolem. lib.
3. c. 15. & 16.

VII.
CRETAE INSU-
LAE DESCRI-
PTIO.
^d Æthicus in
Cosmographia.